

4. Der åbnes mulighed for at delegere administrationen af et område inden for en godkendt byudviklingsplan til vedkommende fredningsplanudvalg.

5. Der foretages en udbygning af de kriterier, der skal lægges til grund ved fastlæggelsen af afgrænsningen af inderzoner, og den lokale bebyggelse, der tillades i yder- og mellemzoner søges sikret placeret på en sådan måde, at der dels finder en hensigtsmæssig byudvikling sted for et område som helhed, og at der dels undgås en bebyggelse, der kan være til skade for bevaringen af samlede landbrugsstrøg. Forslaget til en ændret formulering af disse sidste bestemmelser er begrundet dels i ønsket om en effektivisering af bestemmelserne, dels i ønsket om mulighed for at varetage fredningsmæssige interesser i forbindelse med administrationen af byudviklingsplaner, således at dobbeltadministration undgås.

6. Forbud foreslås mod at påligne yderzoneejendomme kloakbidrag uden tilladelse fra byudviklingsudvalget.

7. I lighed med byplanlovens § 9 foreslås indført en adgang til nedlæggelse af foreløbigt forbud mod en anvendelse af en ejendom i strid med en kommende byudviklingsplan.

8. Der foreslås en hjemmel til ekspropriation med det formål at fremme en byudvikling i en hensigtsmæssig tidsfølge.

9. En bestemmelse om revision af byudviklingsplaner hvert 5. år foreslås indføjet.

Man har ved ændringsforslagene lagt vægt på, at man ved at ændre og rationalisere byreguleringsloven — svarende til ændring af naturfredningsloven — kan opnå den tilsigtede virkning også på kortere sigt, fordi man kan bygge videre på love og planformer, hvorom der haves erfaringer, og hertil kan anvende eksisterende myndigheder, selv om disse til støtte for deres virksomhed må have mere omfattende planer som grundlag.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 1.

Bestemmelsen indeholder en angivelse af formålet med tilvejebringelsen af byudviklingsplaner.

I den gældende lovs § 1, stk. 1, er de arealer, der kan inddrages under mellemzone, angivet således: „... arealer, der kan anvendes til haver med senere bebyggelse af vedkommende grunde for øje (mellemzoner) ...“. Bestemmelsen synes umiddelbart at forudsætte, at alene sådanne arealer, som senere skal udlægges til parcelhusbebyggelse, kan inddrages under mellemzone.

Forslag til lov om regulering af bymæssige bebyggelser, som blev fremsat i Folketinget 1948, indeholdt alene bestemmelser om inder- og yderzoner.

Mellemzoner blev indsat under rigsdagsbehandlingen i 1948-49 og viste sig allerede ved forhandlingerne forud for de første byudviklingsplaner at være et særdeles praktisk anvendeligt middel til at opnå enighed mellem byudviklingsudvalg og kommunalbestyrelser om zonestyrelser.

Adskillige arealer blev inddraget under mellemzone. Det drejede sig om arealer, der ikke umiddelbart var egnede til bebyggelse, og som derfor ikke kunne inddrages under inderzone, men dog på forskellig måde var præjudicerede til bebyggelse, når visse forudsætninger var opfyldt, f. eks. gennemførelse af kloakering, en nærmere planlægning, etablering af planlagte trafiklinier og lign. Arealerne var såvel arealer til fremtidig villabebyggelse, som arealer til mere koncentreret boligbebyggelse og til industri.

Den foreslåede formulering af mellemzonebegrebet er i overensstemmelse med den praksis, som er godkendt såvel af byplannævnet som af det særlige folketingsudvalg (jfr. den gældende lovs § 4).

Tidsperioden for byudviklingsplaner har normalt været 15 år. I nogle tilfælde, navnlig hvor man ventede en stærk udvikling af et bysamfund, som dog endnu ikke var nærmere planlagt, har man nøjedes med kortere tidsperioder på 8 eller 10 år. Der henvises i øvrigt til § 15, stk. 3, og dertil hørende bemærkninger.

Til § 2.

I det samtidig med nærværende lovforslag fremsatte forslag til ændring af naturfredningslovens § 22 er det foreslået, at fredningsplanudvalgets kompetence ophører, når et område inddrages under byreguleringsloven. Som følge heraf foreslås det i byreguleringslovens § 2, at en inddragelse af et område under byreguleringsloven skal ske efter forhandling med ministeren for kulturelle anliggender.

Når beslutning er truffet om inddragelse af et område under byreguleringsloven, er ministeren for kulturelle anliggendes medvirken til opdelingen i byudviklingsområder afsluttet. Det videre samarbejde forudsættes etableret ved udvalgenes sammensætning og ved samarbejde i sekretariaterne. Se endvidere §§ 3 og 11 og bemærkningerne hertil. I den gældende lovs § 1 kræves byplannævnets samtykke til oprettelse eller udvidelse af byudviklingsområder. Udtrykket „efter forhandling med“ tilsigter ikke nogen realitetsændring.

Afgrænsningen af de enkelte byudviklingsområ-